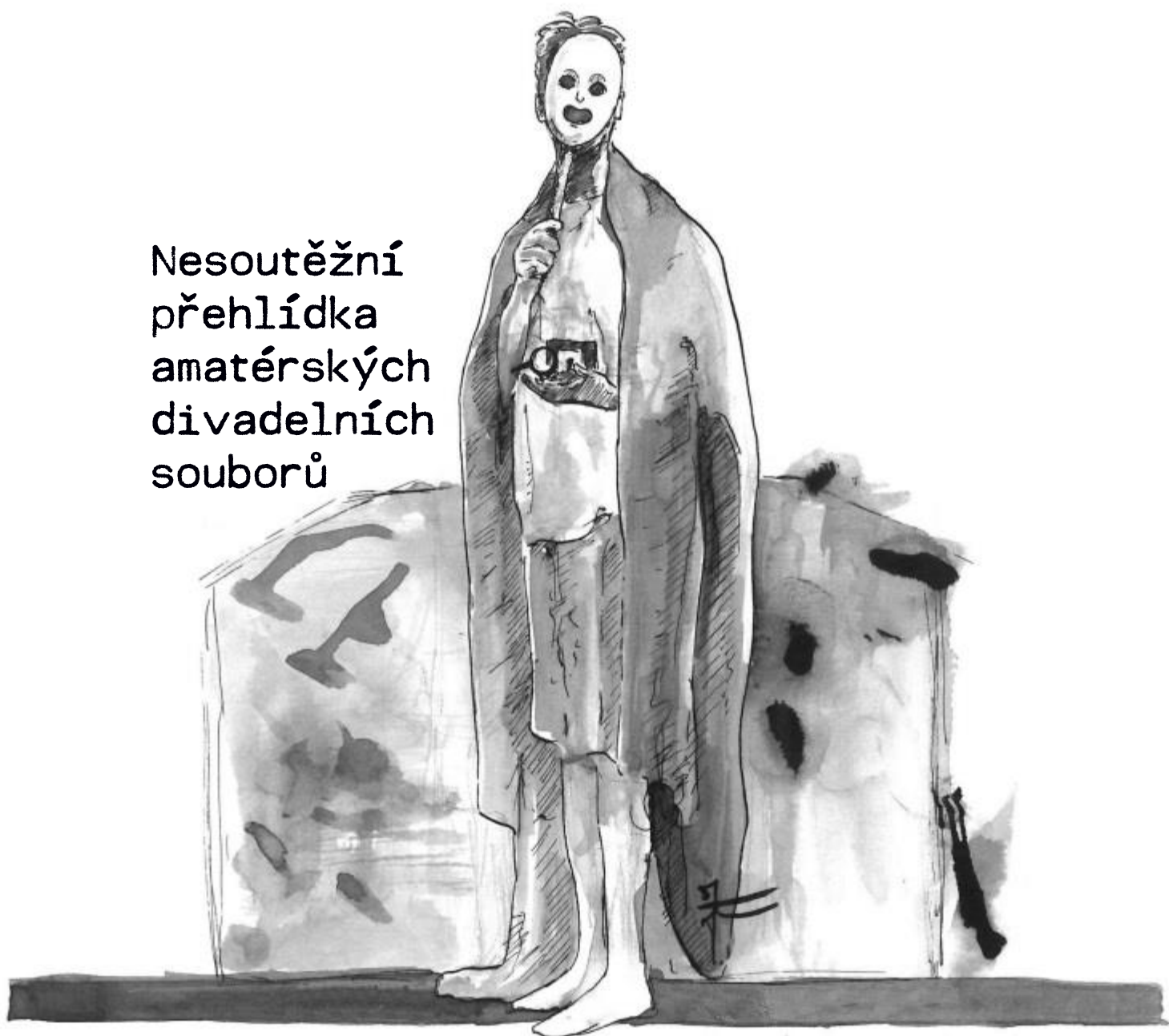

ZPRAVODAJ

19.Sokolovské čurdy

24. - 26. září 2021

Nesoutěžní
přehlídka
amatérských
divadelních
souborů

Druhé číslo

Střípky z pátečního večera

Posezeníčko, pozpíváníčko ☺

Co není přece je

- Komédie o tom, co dokáže způsobit jedna chyba

Rozhovor s Lukášem Mejsnarem z divadla Refektář TJ Sokol Jinonice

Vtípek redakce:

Chybami se člověk učí.

„Jak jste se dozvěděli o Sokolovské čurdě a jak dlouho ji už navštěvujete?“

My jsme se o Sokolovské čurdě dozvěděli již před nějakými čtyřmi, možná pěti lety, s tím, že jsme tady byli poprvé před třemi lety. Letos jsme tu tedy podruhé.

„A jak jste se o ní tedy dozvěděli?“

(ptá se kolegyně Jindřišky) My takhle lítáme po těch internetech a hledáme, kde by bylo možno si zahrát, takže jsme pravděpodobně narazili i na Sokolov. Někde na nás vyběhlo „Sokolovská čurda“ a řekli jsme si, že se tam zkusíme přihlásit. To bylo před těmi třemi lety.

„Jezdíte s divadlem Refektář často na zájezdy nebo někam mimo vaše zázemí?“

Často. Snažíme se vyjet, abychom i rodiny opustili a dali jim oddechnout, takže pokud můžeme, tak vyjíždíme... Bechyň, Mělník, Budapešť...

„Jak se vám dnes hrálo, jaké máte pocity z dnešního představení, jak reagovalo publikum?“

Shodli jsme se na tom, že se nám hrálo dobře. I díky publiku, které bylo velmi aktivní. Cítili jsme tam od nich i nějakou reakci, takže to se potom hraje o to líp, i o to svižněji. Celkově jsme to zhodnotili tak, že to bylo vynikající a skvěle odvedené představení.

„To jsme všichni určitě rádi. Děkuje Vám za rozhovor.“

My děkujeme, že jste nás takhle mohly vyzpovídat. A snad kdyby to třeba šlo příště hrát i v nějaký jiný čas, než v deset dopoledne, protože to bylo vlastně podruhé, co jsme takhle dopoledne na čurdě hráli.

Rozhovor vedla Alena Sojková

Básnička na úvod:

Co není, to přece je,
a co je, to přece není,
a co když to, co je,
to co není, náhle změní.
Pak to, co není, tady je,
a není tu, co tady bylo,
lidstvo musí dávat velký
pozor,
aby pravdu a rozum neztratilo.
Pak zatloukáme, zatloukáme,
nechceme přece ztratit glanc,
pozor však na to lidé milí,
mnohdy dáváme hodně všanc.

- Martin Volný

Cvičme v rytmu

Rozhovor s divadelním souborem Brambůrky

„Jak dlouho vám trvalo sestavit tuhle hru dohromady a co vás k tomu vlastně přimělo? Já jsem pochopila, že tak trochu karanténa, kde to nějak začalo vznikat. Za jak dlouho vlastně vznikne takovéhle divadlo? Protože to je spousta věcí, spousta nápadů a určitě trvá nějakou dobu, než z toho vznikne celek.“

Pavel: To je jednoduchý. My jsme vlastně už od ledna, nebo od minulé karantény začali s Bárrou dělat se souborem to, co říkáme na začátku v tom představení. No a potom jsme od září začali běhat a v lednu jsme se s Leonou rozhodli, protože jsme si odrovnali nohy a kolena, kyčle a tak, že bychom začali cvičit. Potom jsme čtyři měsíce cvičili s tím, že někdo odpadal, někdo neodpadal, a prostě jsme se tak jako různé střídali. Anička začala cvičit sama, a pak jsme si řekli, že by bylo fajn společně udělat představení o něčem úplně jiném. Hledali jsme téma, co by nás zajímalo nějak hromadně, a ve kterém jsme zainteresovaní. Právě kvůli tomu, že jsme cvičili a okolo sebe viděli děcka, který nic nedělají a tloustnou, jsme si řekli, že bychom mohli udělat představení o nás a o tom, jak jsme vlastně prošli karanténou.

„Takže co jsem pochopila, tak to do velké míry vychází z vás, protože to vypadá hodně autenticky, mluvíte asi o svých zážitcích a o tom, co se vám stalo. Zároveň si také myslím, že to určitě není nic jednoduchého. Představení vypadá jako komedie, ale zároveň jde o docela silné téma. Není vůbec jednoduché se například svléknout na pódiu, nebo vůbec mluvit o takových věcech (jako negativní vztah člověka ke svému tělu). Dotýká se vás to doopravdy třeba na 90 %?“

Pavel: Myslím si, že i víc.

Bára: Já si myslím, že je to úplně 100 % o nás, že tam není nic domyšleného nebo zveličeného, je to všechno tak jak to je.

„Takže vše, o čem jste tam mluvili, se přímo vám stalo?“

Všichni: Ano...rozhodně...jojo...

Pavel: Já tedy občas nechodím v jednu, ve tři, nebo v pět do lednice, ale když se to vezme průměrně, tak ano, je to všechno podle skutečnosti.

„Je pro vás těžké vystoupit takto na jevišti a mluvit o sobě? Myslíte si, že by se divadlo mělo dělat nejen klasicky, ale mělo by právě jít i tímto směrem? Je podle vás dobře, když lidé vystoupí a mluví sami za sebe o svých problémech, a o tom, co je zrovna trápí?“

Pavel: Já si myslím, že by divadlo mělo vzbuzovat otázky. Potom je jedno, jestli je to v rámci textu a jeho interpretace, nebo v rámci nějaké výpovědi. Základem klidně může být autorské divadlo, a může to být i Othello, nebo něco jako je Lakomec, či antické divadlo. V základu by ale mělo vzbuzovat otázky a mělo by něco sdělovat. A my se snažíme, aby to tak bylo.

„Mně se osobně velice líbí, jakým způsobem na to jdete. Je pro vás typické vytvářet své vlastní hry, nebo jste do této doby dělali spíše klasiku, a teď jste našli nový směr a rozhodli se dělat divadlo jinak?“

Bára: My jsme vlastně v různých souborech, jak už Pavel zmínil na diskusi, takže jsme vždycky byli v různých skupinách a dělali různé věci. Prošli jsme si velikou všehochutí, od dokumentárního divadla přes klasiku, až po takové ty autorské výpovědi atd. V tomto uskupení je to vlastně naše úplně první věc.

Pavel: Je asi důležité zmínit, že se z mých bývalých žákyní staly kolegyně a v tom je to právě nové. Vždy jsme se snažili dělat takové divadlo, které, a to souvisí s předchozí

otázkou, něco říká. Autorské divadlo je pro nás osobně více signifikantní, než nějaké textové předlohy, které tedy také děláme, ale většinou chodíme přes naše osobní témata, a ty se snažíme objevovat a ohledávat, což je vlastně principem dramatické výchovy.

„Já vám děkuji za rozhovor a držím vám palce do budoucna. Myslím si, že máte obrovský potenciál.“

Všichni: Děkujeme.

Rozhovor vedla Alena Sojková

Citace ze hry:

„Jsem tak tlustá, že když si mě někdo přidá na Facebooku, tak mu Facebook spadne.“

„Ale vážně, nechcete si mě někdo přidat?“

Básnička na úvod:

Pozor, pohov, dřep a klik,
v rytmu doby cvičíme,
proč děláme prostocviky,
mnohdy sami nevíme.
Pod diktátem dokonalosti,
co na nás shlíží ze všech stran,
kupujeme tretry, hůlky,
plníme posilovny, kupujem stan.
Jak křečci v kole běžíme,
chceme idol krásy navždy mít,
pozor abychom při tom všem,
nezapomněli taky žít.
- Martin Volný

Brambůrky MOST

Rozborový seminář

→ Co není přece je:

V sobotu odstartovali přehlídku Jinoničtí. Zahráli nám komedii o tom, co všechno může způsobit jedna chyba. Ukázali nám, že udělat z omylu pravdu je práce vsuktu umělecká a tvůrčí :-)

Martin: „Viděli jsme hrozně zajímavé představení, které mě nesmírně bavilo. Na druhou stranu mě mrázilo, zda jsme ještě ve fikci, nebo ten Cipak fakt existuje. Byl jsem unešený z toho, jak jste celou inscenaci udělali. Fungovalo to úplně ve všem. Fungovaly kostýmy, rekvizity, přestavby, hudební předěly. Jediné zklamání – do poslední chvíle jsem věřil, že Pergolesi je Cipak :-D Ale vlastně baronka to vyřešila dokonale, ona Cipaka rovnou pohřbila:-D. V inscenaci jste měli nádherné scény, které byly výsostně dotažené, pořád jsem si říkal, že už nemůže přijít „další prdel“ a přišla a přicházela další a další :-)”

Barča: „Celou dobu jsem se bavila. Byl to herecký koncert vás všech, všechno na sebe perfektně navazovalo, bavily mě hudební vložky...ani na vteřinu jsem se nenudila. Jak jste přišli k textu?“

Režisér představení: „Vlastně hrozně jednoduše :-). Šel jsem do sklepa a prohledal pozůstalost po tchýni. A tam jsem našel ten text. A zaujal mě.“

Robert: „Od rána jsem přemýšlel nad tím, zda jste to už někde nehráli...Hráli? Jo! V Bechyni! Já jsem vás vlastně už viděl :-) Musím říct, že jste to parádně vymakali. Už v Bechyni se mi představení líbilo, ale nebavilo mě tolik, jako dnes. Dnes vám to šlapalo peckově. Možná je to i dobou, že dneska víc funguje „fake news“, situace kolem nás je divná a teď to tak sedlo, téma té hry je aktuální a i proto jsme se tak bavili. Dále bych chtěl vyzdvihnout, jak krásně mluvíte. Jste srozumitelní. To není samozřejmost, nebývá to zvykem ani u profíků. To je úžasné. První výstup hraběte, mluvení do diváků, zatáhnutí do děje...pak na konci baronka, taky mluví s diváky a vtáhne nás do toho, jsme vlastně taky viníky, protože jsme to mlčky sledovali a nic jsme neřekli. To je geniální. Měli jste hned od začátku úžasné fóry, které fungovaly. Je to vlastně hrozná „píčovinka“, hříčka, která je ale geniálně udělaná. Je úžasná ta slovní alibistika, dvojsmysly.... Moc se mi líbila i scéna. Byla funkční. Kdybych měl najít nějaký zápor, tak že jste trochu podcenili diváka, když jste na ty schody napsali, a tím znovu vysvětlili, jak vznikla ta chyba, ten Cipak. Divák je chytrý, mně to přišlo zbytečné. Je to jen drobnost, to představení je pecka, já byl nesmírně spokojený.“

A divácké ohlasy? Na rozborovém semináři se všichni přítomní shodli na tom, že to byla báječná podívaná, která nás bavila od začátku do konce. Mockrát souboru děkujeme :-)

→Cvičme v rytme

Workout completed! Rest! :-) Tak jak je to s těmi tuky, s tím jídlem, s tím hubnutím? Cvičit je správná cesta, jak udělat něco pro své tělo i duši. Je to opravdu tak?

Martin: „Pojďme si popovídat o viděném. Zhlédli jsme představení Cvičme v rytme od Brambůrek Most. Dlouho jsem přemýšlel, kam tuto inscenaci zařadit, nakonec jsem si to zařadil jako pohybové divadlo :-D Upřímně řečeno, viděl jsem tam velmi málo divadelních momentů, kromě toho, kdy pomalu přistával hamburger na obličeji. Také jsem čekal, když je to divadlo, že bude více vyjádřené, jaký je vztah těch lidí k cvičení. Jasně, tam byla ta jedna „dokonalá“, co pořád běhala, ale co ti ostatní? Chtěli se té dokonalé vyrovnat nebo ne? Chtěli být štíhlí nebo ne? Proč cvičili? Chyběly mi tam situace, které mají začátek a konec, neviděl jsem žádný vystavěný příběh.“

Barča: „Líbila se mi úvodní dvouminutová scéna v planku. Fungovala komunikace s divákem na začátku představení. Nádherná byla také scéna s jídlem, s užíváním si toho jídla. Scéna s měřením dokonalá, s těmi metry jste byli kouzelní. Pozornost mi ale odvádělo to pohozené jídlo na zemi. :-)

Nakousli jste téma poruchy příjmu potravy, škoda, že jste to nedotáhli víc do detailu. Je to téma, které nás obklopuje, „dokonalost“ na nás útočí na všech sociálních sítích, to téma je velmi aktuální.“

Robert: „Jste nesmírně talentovaní lidé. Já se před vámi skláním.“

Divačka: „Já jsem cílová skupina tohoto představení. Cvičím doma podle aplikací, mám za sebou plankovou výzvu :-D. Představení se mi moc líbilo, bavilo mě.“

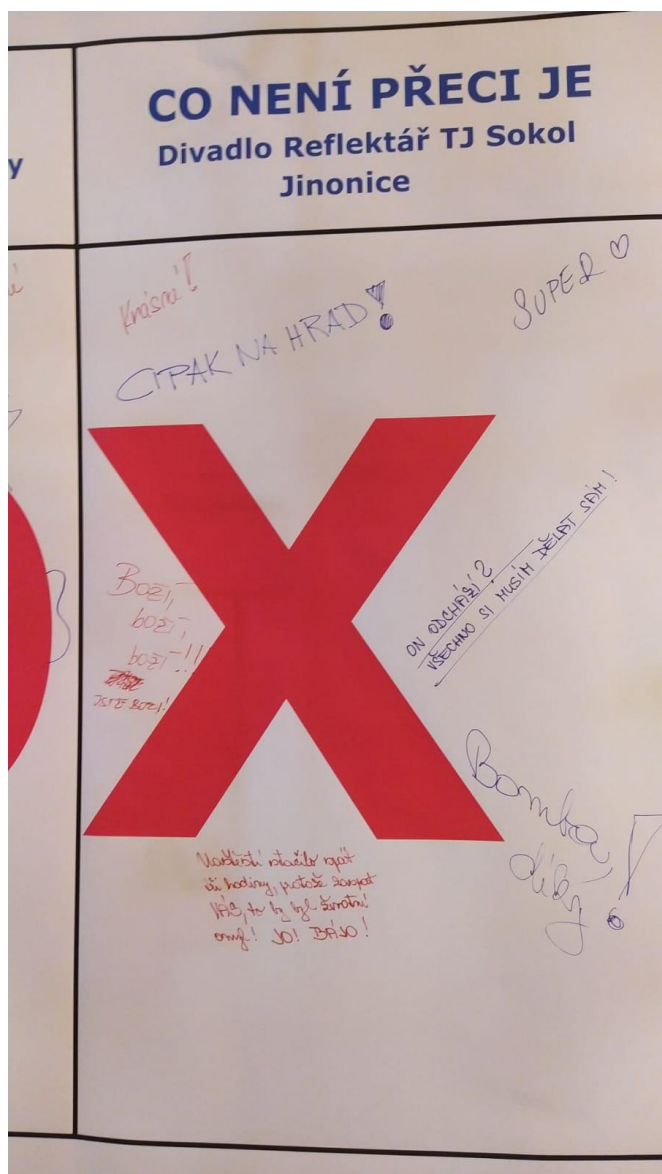
Divák: „Mně se líbilo, jak jste to pojali. Hlasově jste to zmákli taky na jedničku, je vás slyšet, rozumíme každé slovo. Pak ale přijde scéna s nanukem...najednou jste civilní, špitáte si tam mezi sebou a my vlastně nevíme co. Do té doby jste byli s divákem kontaktní. A najednou je to jinak. To mě trochu mrzelo.“

Alenka: „Já jsem absolutně nadšená. Líbí se mi, když divadlo dělají mladí, je tam energie, obrovská energie hned od začátku, je to svěží, živé, velmi hravé. Vy hrajete, pak se vytvoří něco mezi vámi a zase se to dostane někam jinam, jste tam sami za sebe. Takže mně se naopak ten přechod do civilnosti líbil moc. Líbí se mi téma hry, které se nás opravdu dotýká, neznám jediného člověka, který by neřešil, že trochu přibral, jestli má jíst to nebo to...Já vám moc za toto představení děkuji, pro mě je to to nejlepší, co jsem na Čurdě viděla.“

Vox populi:

Co není přece je

Cvičme v rytme

THE BEST!

Tohle bylo absolutně nejlepší!
Miluju!!! Miluju, když divadlo dělají
mladí lidé, je to aktuální a žije to.
Podali jste neuvěřitelný výkon a
neztratilo to energii. DÍKY!!!

Mám konečně nápad na nový
scénář, nové hry divadla bez zákulisí.
Díky brambůrky!

Sponzoruje fitness ural?

Šilo to semnou =) Chtěla
jsem jít za vámi! Chtěla jsem si s vámi
skočit zacvičit =) BOJUJ!!! <3 =)

Díky vám mám chuť si jít zacvičit.
Představení se mi velmi líbilo, ale
škoda hamburgerů a hranolek =(

Čurda očima Barči:

Tvoření recenze:

Čurda poprvé: Co napsat o Sokolovské čurdě, když na ni
dorazím úplně poprvé? V duchu pohádkového zahájení se
cítím jako Alenka v divadelní říši divu. Jedno představení
střídá druhé, a to vše je proloženo kávou, debatami o
viděném a tlacháním o všem, co k divadlu patří i nepatří.

Zkušené bardi vzpomínají, vyprávějí a plánují. Člověk si
užívá ten ruch, šum a cvrkot, který ho obklopuje na
každém kroku a k přehlídkám neodmyslitelně patří. A teď
to nejdůležitější, ta chvíle, kdy zasednete do hlediště a
pozorujete spící scénu, která čeká na svou příležitost. Do
divadla se zkrátka vrátil život se vším všudy.

Kam zajít v okolí?

Restaurace:

- Snídaně každý den do 11:00

- Nabídka kávy, domácí limonády, zákusků

- Saláty, špagety, burgery

- Designový interiér, příjemné prostředí

Adresa: K. H. Borovského 1927, Sokolov 35601

Ateliér Café

Otevírací doba:

Pátek: 8:00–23:00

Sobota: 10:00–23:00

Neděle: 10:00–19:00

- Saláty, polévky, steaky

- Výborné místo na oběd či večeři

- Možnost dětské porce

- Nové Georgovy speciality

- **Adresa:** 5. Května 1806, Sokolov 35601

Steak Bar George

Otevírací doba:

Pátek: 11:00–23:00

Sobota: 11:00–23:00

Neděle: 11:00–23:00

Kavárna:

- „Fakt dobrý kafe“
- Nabídka „Kafe“, „Vícekafe“, „Lattekafe“, „Nekafe“
- Sendviče, saláty, panniny, dezerty
- Nová denní nabídka
- **Adresa:**
K. H. Borovského 1422,
Sokolov 35601

Kafe Kafe

Otevírací doba:

Pátek: 6:30–18:30

Sobota: 8:00–14:00

Neděle: ZAVŘENO

- Kvalitní pivo oceněno značkou čistoty piva
- Pochutiny k pivu
- Hlavní masitá jídla: Křidýlka, Žebírka, Koleno, Hornický guláš
- V nabídce nakládaný hermelín, domácí klobása, gothaj, krkovice
- **Adresa:** 5. Května 655,
Sokolov 35601

Dole v Dole

Otevírací doba:

Pátek: 14:00 – 0:00

Sobota: 14:00 – 0:00

Neděle: 14:00 – 0:00

KONTAKTY:

Tiskový mluvčí - Martin Volný - 608 414 972

Organizace - Jaroslava Nikodémová - 775 670 841

Organizace - účetní - Eva Valjentová - 723 899 095

Zpravodaj - Pavlína Šponiarová - 731 845 455

Nevybrali jste si žádný kontakt? Tak ještě jeden přihodíme: 774 627 836

Šéfredaktor: Pavlína Šponiarová

Redakce prvního čísla:

Matěj Šulc

Jana Šťastná

Spolupracovníci na prvním čísle:

Martin Volný

Alenka Sojková

Hana Krämlingová

Fotograf: Petr Dufek

XIV(XX) Sokolovská čurda
se uskutečnila za podpory:

Akce je realizována za finanční
podpory města Sokolova.

GRAFIKA / TISK / WEB / REKLAMA

